

Ferran Martínez,

jugador de bàsquet

“Les derrotes t’ensenyen més que els èxits”

És un dels pocs que ha superat els 100 partits amb la selecció espanyola de bàsquet. En el seu llibre *La cancha de la vida* recull el que l’esport li ha aportat.

Text: **Sílvia Díez**

Diu que tota la seva vida li ha agradat escriure i apuntar el que li passava mentre era de viatge, i a *La cancha de la vida* (Bresca Editorial) descriu el que ha estat la seva carrera esportiva i els importants valors que l’esport li ha donat per triomfar també a la seva vida personal. “Les mateixes virtuts que calen per tenir èxit a la pista, et serveixen per tenir èxit a la vida”, assegura Ferran Martínez.

Però també dius que les derrotes t’ensenyen més que els èxits?

Sí! Jo vaig tenir una lesió molt important el 1991 que em va suposar tres operacions al turmell esquerre. Aquesta lesió em va impe-

dir participar als Jocs Olímpics i encara avui em provoca dolor. Però gràcies a ella em vaig dedicar a millorar molt els tirs a llarga distància i a enfortir l'altra cama fins a convertir-me en un jugador molt diferent dels altres i molt més complet. Vaig arribar a fer coses que sense la lesió no hagués aconseguit mai.

Què valent!

Un altre s’hagués rendit, però jo sabia que ho podia fer. Aquell mateix any vaig guanyar la Lliga amb La Peña i dues Lligues més amb el Barça. Però va ser molt dur, perquè en els Jocs Olímpics del 1992 encara no estava recuperat, tot i que Díaz Miguel volia que jugués tant sí

“Vaig arribar a fer coses que sense la lesió no hagués aconseguit mai”

com no. El 2002 vaig patir una altra lesió que sí que va significar la meva retirada definitiva.

Què va passar?

Se’m va trencar el genoll durant un escalfament. Vaig intentar jugar una mica, perquè era el capità de la selecció, però la lesió era massa greu. Quan em va passar això tenia una oferta per anar a jugar a Itàlia. Però per a mi s’havia acabat, aleshores em vaig posar a estudiar i ara estic en el món dels negocis. Estic en un projecte de Gestió de Patri-

moni d’esportistes d’elit i de gent de l’espectacle. Són etapes diferents, però ara també gaudeixo molt.

Tens autoconfiança!

En part és una virtut innata, però la pots treballar. L’esport t’ajuda a millorar-la. Esportistes com Gemma Mengual o Rafa Nadal no han pogut tenir èxit sense superar alguna adversitat amb autoconfiança. En el món de l’empresa i en la vida passa igual. També cal ser humil per seguir millorant. □

Els valors de l’esport que et porten a l’èxit

Segons Ferran Martínez, les mateixes virtuts que calen per triomfar a l’esport són les que calen per triomfar a la vida, i són:

- > Saber tenir un joc d’equip.
- > Adaptar-se als diferents entorns i pressions que es viuen per aspirar a un títol o afrontar un repte.
- > Ser optimista, perquè sense l’optimisme no es pot guanyar.
- > Creure que tot és possible.
- > Ser molt positiu fins i tot quan fracasses.
- > Aprendre a veure el fracàs com una oportunitat de millora.